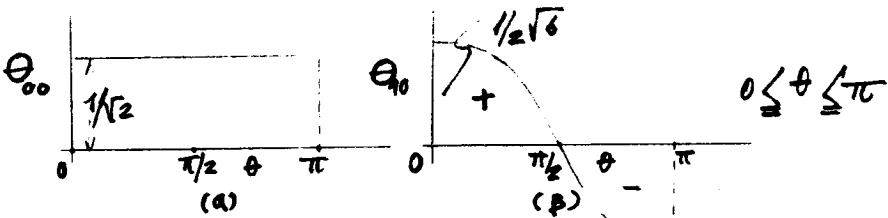

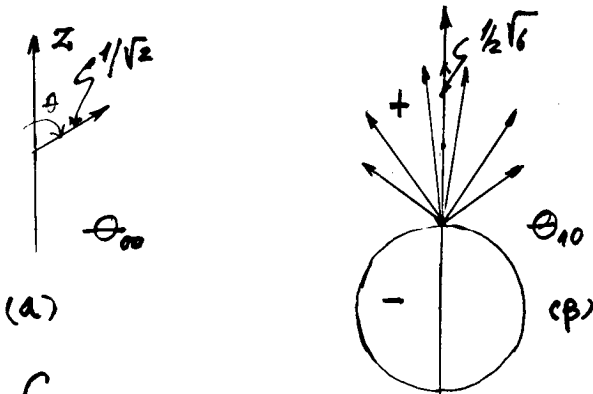
Απεικονίσεις των ελλειψοειδών συναρτήσεων

Προφανώς οι ελλειψοειδείς συναρτήσεις διακρίνονται πλέον σε ελλειψοειδή 2^{ου} είδους, σε περιμετρικώς ομοειδή ή κλειστάς διαφοροποιείται. Υπάρχουν δύο διαφορετικοί τρόποι απεικονίσεων των συναρτήσεων: Ο πρώτος είναι γραφικές παραστάσεις των συναρτήσεων, ο δεύτερος ισομετρικώς επιβεβαιώνει ότι ορισμένου επιπέδου οι δύο τρίτοι αντιστοιχούν. Η πρώτη μέθοδος της γραφικής παραστάσεως της πρώτης συναρτήσεως $\Phi_{10}(r, \theta, \varphi)$ ή της $1 \Phi_{10}(r, \theta, \varphi)$ ¹² ή είναι και η κλειστή, η οποία έχει προς αντιστοιχίες μεταβλητές και ομοειδότητες για επιπέδου διάστασης Φ των γραφικών παραστάσεων (πρώτη Φ τα "εξιδείχθη" των επιπέδων $\Phi(\Phi, r, \theta, \varphi) = 0$ όπου Φ είναι η ζωντανή μεταβλητή). Ο δεύτερος προς όπως είναι επιδιόρθωση, όσον η μέθοδος δεν είναι άμεση να εξακριβωθεί ότι είναι πρώτη απεικόνιση, εξακριβώση όπως σε πρώτη των συναρτήσεων Φ . Τέτοιες γραφικές παραστάσεις, όπως τα Φ , αδη έχουν σχεδόν, π.χ. των ζωντανών συναρτήσεων $R_{10}(r)$ (Σχ. 2, σ. 82) ή των ανεξάρτητων κατανομήτων $[R_{10}(r)]^2 r^2$ (Σχ. 3, σ. 84). Από εφόσον είναι όπως γραφικές παραστάσεις σε πρώτο Φ απεικονίσεις ως προς το πρώτο μέρος της Φ , Φ , Φ , των σφαιρικών αρμονικών $Y(\theta, \varphi)$. Ης διακρίνουμε τώρα το μέρος $\Phi_{10}(r)$ των $Y(\theta, \varphi)$ Φ και κανονικοποιημένων (και πρώτων) περιμετρικώς Legendre Ης είναι τις συναρτήσεις Θ_{00} και Θ_{10} . Υποδεικνύουμε ότι $\Theta_{00} = 1/\sqrt{2}$ και $\Theta_{10} = \frac{1}{2}\sqrt{6} \cos \theta$. Μπορούμε να είνουμε τις γραφικές παραστάσεις των συναρτήσεων αυτών απεικονιστικώς Φ είναι "καρτεσιανώς" Φ των Θ ως κάποιο Φ Φ ("Φαν των γ ") και των γωνιών θ στον άξονα Φ ("Φαν των α "). Με τον τρόπο αυτό παίρνουμε τις γραφικές παραστάσεις τα Σχ. 4

Σχ. 4. Γραφική παράσταση των συναρτήσεων θ_{00} και θ_{01} σε φασε-
 βολούς θ είναι. Προφανώς οι δύο γραφικές παραστάσεις είναι σε
 διαφορετικά κλίμακα.

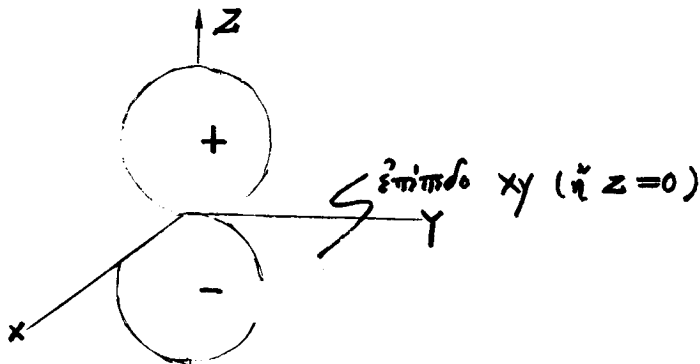
Το ευκολότερο όφελος είναι να χρησιμοποιήσουμε ορισμένες συνεκτιμήσεις
 ως εξής: Έμφαζουμε την θ είναι των Σ και η θ είναι η γωνία με
 το θετικό μέρος του Σ και $\theta(0)$ η "πρόσδεσας" από το σημείο
 διαχωρισμού. Στην περίπτωση απ $\theta_{00}(\theta)$ παίρνουμε κλίμακα, δίνει η
 συνάρτηση είναι βολής και ίση με $1/\sqrt{2}$, δηλ. ανεξάρτητα από θ ,
 Σχ. 5α.

Σχ. 5. Γραφική παράσταση σε κλίμακα συνεκτιμήσεις των
 συναρτήσεων θ_{00} (α) και θ_{01} (β).

Στην περίπτωση απ θ_{01} παίρνουμε δύο εξαρτημένες από σημείο
 διαχωρισμού κλίμακα, Σχ. 5β. Το πρώτο μέρος (+) ορίζεται στην
 περιοχή $0 \leq \theta \leq \pi/2$, το δε μέρος (-) στην $\pi/2 < \theta \leq \pi$.
 Τώρα θα να απεικονίσει την εικόνα των γωνιακών συναρτήσεων χωριστά

Μπαρούνη ν' ερμηνεύουμε των $|Y_{lm}(\theta, \phi)| = |\Theta(\theta)\Phi(\phi)|$. Θέ-
 ημελοποιήσαμε ποζιτές ανεξαρτημένες και η απόσταση από των
 άξον των άξόνων εφ' αποτελεί των $|Y_{lm}(\theta, \phi)|$. Για μι' άσφακ
 άσφακ 5 κατάσταση ($l=0, m=0$) ή $Y_{00}(\theta, \phi) = 1/\sqrt{4\pi}$ είναι
 ανεξάρτητη των θ, ϕ και παίρνουμε όμοια άσφακ $1/\sqrt{4\pi}$. Για
 κατάσταση $l \neq 0$, π.χ. P_2 το γωνιώδες μέρος είναι $Y_{20}(\theta, \phi) =$
 $1/2 \sqrt{5} \cos^2 \theta$ και η γραφική παράσταση της $|\Theta(\theta)\Phi(\theta)|$ απο-
 ρεφύεται από δύο σφαίρες με το κέντρο τους επί των άξόνων των
 Z και ακτίμες στην θέση των άξόνων, Σχ. 6.

Σχ. 6. Γραφική παράσταση της $|Y_{20}(\theta, \phi)|$

Γραφικές παραστάσεις των άριστων γωνιωδών παραστάσεων των
 P_x και P_y συναρτήσεων δίνουν ερμηνεύσιμες σφαίρες κατά μήκος
 των άξόνων x και y . Έτσι ανά της $|\Theta(\theta)\Phi(\phi)|$ κάνουμε
 την γραφική παράσταση των $|\Theta(\theta)\Phi(\phi)|^2$ οι σφαιρικές πηκτές
 ανεξαρτητές τότε έχουν τις γνωστές άσφακ που ερμηνεύ-
 νται των γωνιωδών παραστάσεων των P_x, P_y και P_z μαζί γαν
 με "όγκο" (8).

Η δέσφακ μέθοδος όπως ήδη αναφέρθηκε είναι εδαφδομοζική
 ερμηνεύσιμη. Χαρακτηρίζει λογ. ερμηνεύσιμη των άσφον ή ερμηνεύ-
 σης $|\Phi|^2$, ή πιθανοζική πυκνότητας (και ή $|\Phi|$) είναι σφαίρα.

Για φακική S η κυματοσυνάρτηση εξαρτάται μόνον από την r.
π.χ. $\psi_{15} = 1/\sqrt{\pi} (\frac{z}{a})^{3/2} e^{-z^2/a}$ άρα οι επιφάνειες είναι

επίπεδες επίπεδα r με κέντρο των άξονα των z άξονα, Σχ. 8.

Για να καθορίσουμε το μέγεθος των επιφανειών (το μέγεθος του φακικού) παίρνουμε διδακτική επιφάνεια ενός επιπέδου με πιθανότητα να έλθει το μήκτρονιο είναι π.χ. 0.90 ή 90%: Στην περίπτωση 15 έχουμε

$$\int |\psi_{100}|^2 dv = 0.90$$

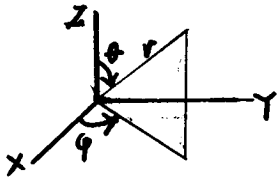
(είν βίβια ερκεμπόσους δίως περιόσους $\int dv |\psi|^2 = 1$)

Πίνουμε ως προς r την πραγματική εξίσωση και με τον τρόπο αυτό χρησιμοποιούμε των άξονα των επίπεδα με όποιον ήξελε 90% των πιθανόντων ερκεμπόσους των μήκτρονιων.

ως αναδίσουμε τώρα ότι θέλουμε τις επιφάνειες των ερκεμπόσους αναδίσουμε $\psi_{2\ell}$. Υπενθυμίζουμε ότι η $\psi_{2\ell}$ δίν έχω ερκεμπόσους των προβότων των ερκεμπόσους

$$\psi_{2\ell} = \frac{1}{4\sqrt{2\pi}} (\frac{z}{a})^{5/2} e^{-z^2/2a} y^2 \sin^2 \theta / \sin^2 \phi$$

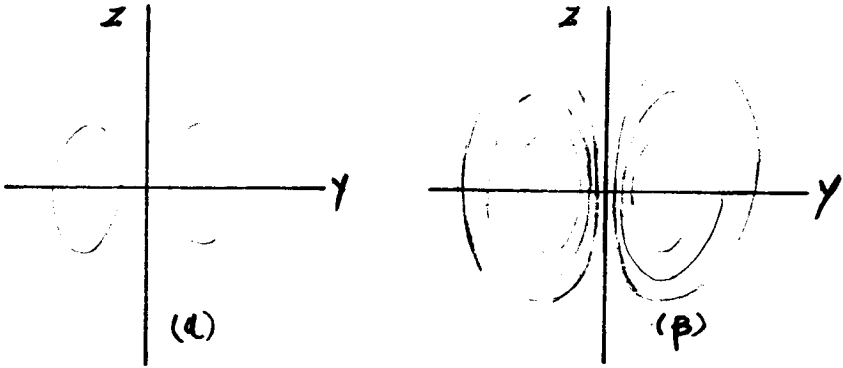
Προβότων με $\psi_{2\ell}$ είναι και με την ίδια των z άξονα και ερκεμπόσους παρατηρούμε με την ερκεμπόσους (ερκεμπόσους) αναδίσουμε $e^{-z^2/2a}$. Υπενθυμίζουμε των "άξονα" με όποιον αυτή αναδίσουμε - με τις αναδίσουμε

Με ενδιαφέρει η "κοπή" με το επίπεδο yz για διδακτικό x. Έτσι το επίπεδο αυτό φ = π/2 και sin φ = 1. Άρα για το επίπεδο yz η $\psi_{2\ell}$ γίνεται

$$|\psi_{2\ell}| = \frac{1}{4\sqrt{2\pi}} (\frac{z}{a})^{5/2} e^{-z^2/2a} r |\sin \theta| \text{ όπου } f = \frac{z}{2a}$$

Τώρα για δεδομένα αριθμητικά αξία των $|Q_{21}|$ έχουμε την εικόνα σε προοπτική συσχετισμένη. Η εικόνα που παίρνουμε φαίνεται στο Σχ. 7α

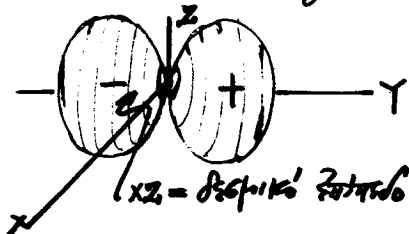
Σχ. 7. Γεωμετρικές εικόνες στο επίπεδο yz και μήκος του γ.

Δίνοντας διαφορετικές αξίες στην $|Q_{21}|$ παίρνουμε την εικόνα του Σχ. 7β. Η εικόνα είναι όπως σχεδιάσαμε εμένα ως πομπή

$$y e^{kr} = y e^{-k(x^2 + y^2 + z^2)^{1/2}}$$

για δεδομένη αξία του $x = c$ (σταθερά).

Αν είναι κεντρική κοίτη και κέντρο των "δύο" των γ και παράλληλα στο επίπεδο xz (για δεδομένο x) $\approx |Q_{21}|$ σημαίνει ότι υπάρχει αξία. Αν η πομπή της αντανάκλασης σε αυτήν διαφορετικές πομπές από την παραγωγή της "αφής" (Σχ. 7α ή 7β) παίρνει "δύο" γ, ή εναλλάσσεται την γινόμενη γέφυρα επηρεάζονται. Δηλαδή είναι το φαινόμενο της πραγματικού Q_{21} πομπή είναι δύο εναλλάσσονται επηρεάζονται και όχι εναλλάσσονται φαινόμενα. Το "επίπεδο" που επηρεάζονται είναι κάποια ιδία της πραγματικότητας

→ Αντίστοιχα έχουμε τακτοποιημένα για τις συναρτήσεις Φ_{2l_2} και Φ_{2l_2} γιατί παύει των r ίδιων x και z κεντρικών. Υποδηλώνει όμως ότι το $\Phi_{2l_2} = \Phi_{210} = |210\rangle$ είναι ιδιοσυνάρτηση του $\hat{L}_z$ με τιμή m για τις Φ_{2l_2} και Φ_{2l_1} .

→ Ας αναζητήσουμε τις μεγαλύτερες κβαντικές αριθμούς. Οι l και m είναι $l=0 \rightarrow m=0$ και είναι ιδιότητες των Φ_{200} είναι $m-l-1 = 2-0-1=1$ διακριτές συνάρτησεις (γιατί ως $r \rightarrow \infty$), η $\Phi_{300} = \Phi_{300}$ έχει $3-0-1=2$ διακριτές συνάρτησεις προσεγγίζουσες μόνο από τις κεντρικές συναρτήσεις $R_{20}(r)$ και $R_{30}(r)$:

$$\Phi_{200} = \frac{1}{4(2\pi)^{1/2}} \left(\frac{z}{a}\right)^{3/2} (2 - z\frac{r}{a}) e^{-z\frac{r}{2a}}$$

$$\Phi_{300} = \frac{1}{81(3\pi)^{1/2}} \left(\frac{z}{a}\right)^{3/2} (27 - 18z\frac{r}{a} + 2z^2\frac{r^2}{a^2}) e^{-zr/3a}$$

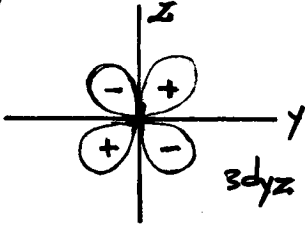
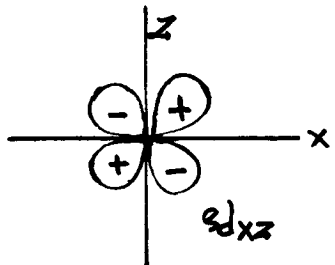
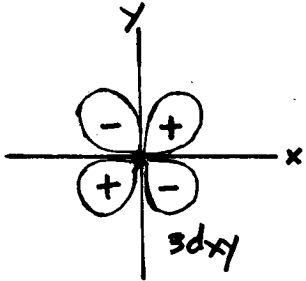
Η $l=2s$ (το κεντρικό της μέρος αβραοειδές) μειώνεται σε $r = 2\frac{a}{z}$ και για $z=1$ (τοπο αβραοειδές) σε $r=2a$. Για $r > 2a$ οι συναρτήσεις Φ_{200} και Φ_{300} είναι $\pi \cdot x$ και y γίνεται $-$. Τα κβαντικά αριθμοί της $3s$ είναι $l=2$ και $m=0$ και είναι $27 - 18z\frac{r}{a} + 2z^2\frac{r^2}{a^2} = 0$ με $z=1$ και r/a . Προσδιορίζεται η συνάρτηση των δύο διακριτών συνάρτησεων: $r/a = (9 \pm 3\sqrt{3})/2$. Οι συνάρτησεις $2s$ και $3s$ (σφαιρικές) είναι οι μεγαλύτερες l και m κβαντικές αριθμοί κβαντικών σε $z=1$.

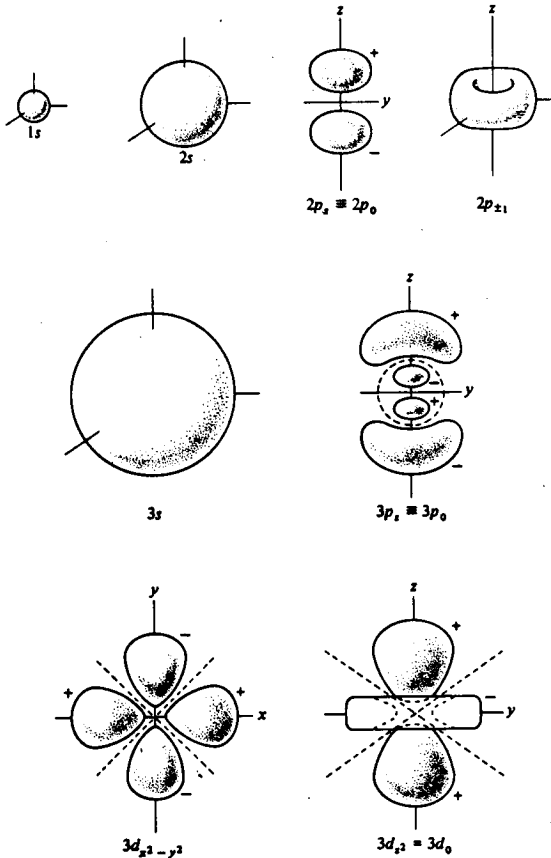
Οι συναρτήσεις κβαντικού l ($l=1$) Φ_{210} και Φ_{310} είναι $l=1$ και $m=0$ και είναι $27 - 18z\frac{r}{a} + 2z^2\frac{r^2}{a^2} = 0$ με $z=1$ και r/a . Προσδιορίζεται η συνάρτηση των δύο διακριτών συνάρτησεων: $r/a = (9 \pm 3\sqrt{3})/2$. Οι συνάρτησεις $2s$ και $3s$ (σφαιρικές) είναι οι μεγαλύτερες l και m κβαντικές αριθμοί κβαντικών σε $z=1$. Οι συναρτήσεις κβαντικού l ($l=1$) Φ_{210} και Φ_{310} είναι $l=1$ και $m=0$ και είναι $27 - 18z\frac{r}{a} + 2z^2\frac{r^2}{a^2} = 0$ με $z=1$ και r/a . Προσδιορίζεται η συνάρτηση των δύο διακριτών συνάρτησεων: $r/a = (9 \pm 3\sqrt{3})/2$. Οι συνάρτησεις $2s$ και $3s$ (σφαιρικές) είναι οι μεγαλύτερες l και m κβαντικές αριθμοί κβαντικών σε $z=1$.

νιστός ως αναγωγής από χρόνο.

$$Q_{310} = \frac{z^2}{81 r^{3/2}} \left(\frac{z}{a}\right)^{3/2} \left(6 - z \frac{r}{a}\right) e^{-z/3a} \int_0^{\nu \cos \theta} r \cos \theta$$

Προφανώς είναι σφαιρική λύση με συντελεστή $r = \frac{6a}{z}$. Το αντί-
 κείμενο είναι το $3P_2 = Q_{310}$ με βάση το Σ_x . 8 και
 γερμίνονται με τον ίδιο τρόπο όπως και $2P_2$ (ή $2P_y, 2P_z$)
 ως δείτε τώρα τις (παραστάσεις) αναγωγής εδ. Είναι
 εύκολο να τον γινεται ως $\sigma = 90^\circ$: $Q_{3dxy}, Q_{3dxz}, Q_{3dyz},$
 $Q_{3dx^2-y^2}$ και Q_{3dz^2} . Οι πέντε αναγωγές εδω Σ_{SS}
 είναι $m=3, l=2$ και είναι Q_{3dz^2} είναι ιδιοσυναρτήσεις
 του L^2 με ιδιοτιμή $m=0$, $2P_2$ ή $m=0$ είναι επίσης τις
 δεξιές μηδενικές. Συνεπώς δεξιές μηδενικές εδω εδ
 αναγωγής $m-1 = 3-1 = 2, m-1 = 3-2-1=0$ άρα οι
 δεξιές δεξιές μηδενικές και το σφαιρικό $3P_2$. Οι δύο δεξιές
 μηδενικές υπάρχουν και οι δεξιές δεξιές και ιδιοτι-
 μέρα και τις αναγωγές Legendre ή αυτές είναι πολύ εύλ.
 "Σίκοι" των αναγωγών $3dxy, 3dxz$ και $3dyz$ υπάρχουν
 και το Σ_x 8 είναι οι $3dxy$ και $3dz^2 = 3d_{z^2}$.

Σχ. 8. "Είκοσι" διαφορετικά ατομικά τροχιακά. Το χαμηλότερο $2s$ έχει μία διαφορετική απόφύση και είναι ίδιου μεγέθους με το $2p$ έχει δύο εστιακές επιφάνειες. Το $3p_z$ έχει μία εστιακή επιφάνεια απόφύση (αυξοκοπήσεις γραμμής) και το διαφορετικό επίπεδο xy .